

Laatst... jaar 5

Rik Wintein

Laatst... jaar 5

Meer informatie:

rik.wintein@pegomas.be

<http://www.pegomas.be>

<http://rikwintein.com>

Copyright

Rik Wintein, “Laatst... jaar 5”

Eigen uitgave via Storyland.be

© 2023, Rik Wintein

Illustraties: © Rik Wintein

Coverfoto: © Marc Sierens

NUR 320

ISBN 978 940 369 0056

D/2023/14.414/01

Dit is hoofdzakelijk fictie. Elke gelijkenis met bestaande personen en/of gebeurtenissen is een bijzonder grappig toeval.

Niets van deze uitgave mag door middel van elektronische of andere middelen, met inbegrip van automatische informatiesystemen, worden gereproduceerd en/of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver en uitgever.

Voorwoord

Stel je voor! Ondertussen is het meer dan vijf jaar geleden dat ik na enige omzwervingen opnieuw vreugde en plezier vond in het schrijven. Kort daarop zag mijn blog “Laatst” (<http://rikwintein.com>) het levenslicht. Voor het vijfde jaar op rij bundel ik deze verhalen op papier, voor zij die daar behoefte aan hebben.

Voor de rest valt er al bij al weinig nieuws te melden. Of misschien toch wel: de laatste tijd vraag ik mij af welke persoonlijkheid het beste werkt: dat van mijn alter-ego “*de piot*”, of dat van “ik”. Zelf ben ik er nog niet helemaal uit, waarschijnlijk hou ik een mengeling aan. In grappige anekdotes en aanverwanten laat ik met plezier de “*piot*” opdraven - daarmee bescherm ik mijn ego. De schrijfsels met een uitgesproken mening verdienen een ik-figuur.

Net als vorige jaren kan ik enkel hopen dat de lezer evenveel plezier beleeft aan het lezen van deze ongein als ik had bij het schrijven ervan.

Brugge, 21 januari 2023

Inhoud

Voorwoord	5
Inhoud	6
Taalfysica	8
Pikorde	11
Cadeau	13
Schaamte	16
Inspiratie	20
Kamerendans	26
Wet van de Sterkste	29
Pastis	32
Penverlamming	36
Bedgeluiden	39
Vervelend verveeld	42
Neus en mond	45
The Slap	48
Zwarte magie	52
Crise Cardiaque	54
Bezwaard gemoed	58
Maligne meningen	63
Lastig	65
Matriarchaat	69
Goedertieren	72
Schrik	76

Graten	80
Glimlach	83
Draaikolkdenken	86
Klok	91
Bevredigend	95
Liefde nodig	98
Inktloos	102
Zelfcensuur	104
Rood	106
Hoopgevend	109
Geen diamanten zonder steenkool	112
Pijn	116
Cut & Shave	120
Groet	123
Bevrijding	127
Ja, we zijn te laks	130
Chaos	133
Karma	135
Earabiun / Español	138
Trollenhaat	140
Mysterieus Mooi	143

Taalfysica

Laatst genoot de piot intens van wat hij liefdevol noemt “taalfysica”.

Er zijn weinig zekerheden in het leven. De dood als het einde van alles is er eentje. Dat alles wiskunde is, hoort ook thuis in het rijtje. En dan is er ook nog taal. Want taal, in welke vorm dan ook, is essentieel. Zonder taal geen leven. Er is geen leven zonder taal. Taal verbindt mensen en gedachten. Taal boetseert de wereld.

Taal is een handigheid en een behendigheid. Taal is complex. Taal is mooi en machtig. Taal is gevaarlijk en lastig. Taal is statisch en constant in beweging. Taal lijkt wel een caleidoscoop uit een andere dimensie.

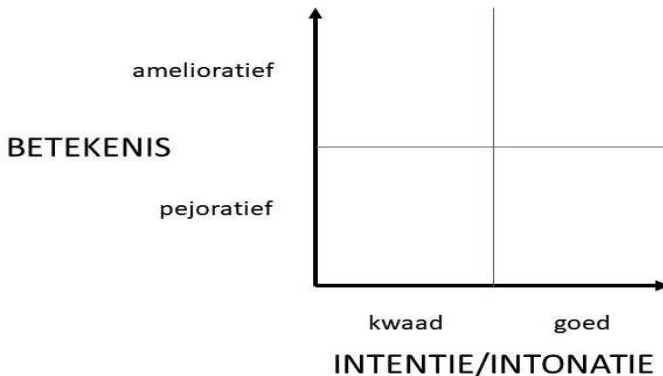
Taal is schoon, meestal. Helaas bezigen sommigen taal met minder nobele bedoelingen en dan is taal vuil en vies.

Woorden zijn de hoekstenen van taal. Deze bouwblokken zijn zoveel meer dan simpele kleurrijke klankreeksen. Los van verbuigingen en vervoegingen kunnen intentie en intonatie de betekenis van zowat elk kreet in bijna duizend verschillende richtingen van het taal-universum duwen. Sommige woorden zijn dermate betekenisfluïde dat ze zonder context elke waarde verliezen. Dat soort rededelen kan zowel als scheldwoord dan wel als bejubeling hun rechten opeisen. Dit soort termen en uitdrukkingen kennen een dubbel leven, pejoratief én amelioratief. Los van

intentie en intonatie is die laatste invulling grotendeels bepaald door de context. Intentie en intonatie zijn slechts het cement van de taal.

En waar twee parameters een significante rol spelen, ontstaat een kwadrant, waarin elke uitspraak en gebruik van een betekenisfluïde woord een plaatsje vindt.

Deze wetenschap lijkt op het eerste gezicht nutteloos, maar dat is het niet. Het verschaft het inzicht dat een bepaald woord uitgesproken door een bepaalde persoon in een bepaalde context, een hele andere betekenis krijgt dan wanneer het in andere omstandigheden uit een andere mond komt. Soms doet de intonatie er zelfs niet toe. Voorgaande is maar één van de redenen waarom van onderstaand figuur geen driedimensionaal model is gemaakt. De ander is dat zoiets teveel prutswerk is voor een onhandige en ongeduldige piot.

figuur: het kwadrant van de taalfysica

Waar het om gaat is dat bepaalde individuen geheel om hun eigen redenen hetzelfde specifiek woord over de tong laten rollen, terwijl ze er elk totaal iets anders mee bedoelen. Dat is lastig. Anderzijds maakt het een opening om bepaalde beledigingen om te kneden tot iets positiefs. Dat bijvijlen en bijspijkeren is in ieder geval simpeler dan het tekenen van een driedimensionaal model. Niet iedereen is nu eenmaal zo begaafd als *Sheldon*.

Het klinkt misschien allemaal geweldig onnozel, maar het weet de plot mateloos te entertainen. *It is pure fun*.

9 januari 2022

Pikorde

Laatst zag de piot zich herinnerd aan zijn eigenste plekje in het universum.

Ergens in de komende weken ruilt *Het Studentje* de vertrouwde *Via Prosperità* voor een stemmig en net appartementje zeven hoog boven de *Arteveldestad*.

In principe verschilt deze troepenbeweging uiteraard weinig van eerdere, gelijkaardige manoeuvres. Telkens een project van gelijk welke aard in de steigers staat, verandert de *Via Prosperità* in een goed geoliede multinational met een vrij rigide structuur.

Ook bij dit verhuis is de taakverdeling onweerlegbaar duidelijk. Als COO en CFO van de tijdelijke vereniging “*Verkassen*” (de codenaam van deze operatie) staat *Het Studentje* in voor alle praktische afspraken aangaande aankopen, verhuisvervoer en goederenlift.

Net als in alle andere projecten ligt de rol van CEO in de schoot van *Mijn Grootte Liefde*. Zij tekent de algemene lijnen uit, superviseert de vorderingen en dicteert de noodzakelijke richtlijnen.

Het voetvolk (of het kanonnen-vlees) van de operatie “*Verkassen*” telt welgeteld één *Full Time Equivalent*: de piot.

Dat laatste illustreert perfect de plaats van de piot in de pikorde van de *Via Prosperità*: helemaal onderaan de ladder.

21 januari 2022

Cadeau

Laatst presenteerde Mijn Grote Liefde als afsluiting van het ontbijt een heikel probleem.

Het is de piot al opgevallen. Sedert een paar dagen probeert een grote zwarte shopping-bag onzichtbaar te zijn in de hoek van de eetkamer, ongeveer op de plek waar de piot in lijn met de staande instructies elke avond zijn computertas parkeert. Onder de mislukte camouflage verraadt de verpakking van een koerierdienst een online-aankoop. Zoals het universum van hem verwacht, stelt de piot zich daar geen vragen bij.

Die ochtend komt daar verandering in.

“Ik heb iets gekocht voor je verjaardag,” begint *Mijn Grote Liefde* schoorvoetend aan haar verhaal. Haar lichaamstaal verraadt een zekere gene, iets wat de piot niet van haar gewoon is.

Dat zet hem aan het denken.

Hoewel de treurige mijlpaal nog ruim een maand ver weg is, heeft *Mijn Grote Liefde* toch reeds een geschenkje achter de hand. Dat is vrij uitzonderlijk. Waarschijnlijk schuwt zij een herhaling van de gebeurtenissen enkele jaren terug, toen zij zorgeloos fietsend op de terugweg van *De Factorij* tot het besef komt dat de piot die dag jarig is. Gelukkig gooit de lokale *supermercado* haar een reddingsboei toe. Drie paar espadrilles en een familieverpakking

popcorn is in de ogen van de piot nog steeds zijn mooiste verjaardagscadeau in jaren.

Dit jaar is *Mijn Grote Liefde* duidelijk beter voorbereid, hoewel de piot de invloed van *Het Studentje* vermoedt. Dit is zijn laatste verjaardag tijdens haar residentschap in de *Via Prosperità*. Binnen enkele weken - na de laatste eind-examens - gaat zij samen met *Tattoo M.* haar eigen stekje betrekken in de *Arteveldestad*.

“Ik toon het cadeau omdat ik niet zeker ben van de maat. Ik kan het terugsturen. Maar binnen enkele dagen verloopt de bedenktijd,” verduidelijkt *Mijn Grote Liefde* terwijl ze de verpakking los maakt.

Nog voor de doos open gaat, vraagt de piot: *“Schoenen?”* Zijn gok is slechts ten dele juist.

“Het zijn wandelschoenen,” kirt *Mijn Grote Liefde* zoals alleen zij dat kan, *“Met dikke zolen en een warme voering. Om met Magnifieke Marcel te gaan wandelen.”*

Triomfantelijk en een beetje zenuwachtig toont zij de chique wandellaarsjes met stevige stapzolen, een robuuste rits aan de binnenkant en kunstige patchwerk in fluweel en leder. *Mijn Grote Liefde* proeft een aarzeling bij de piot: *“Als je het niet graag ziet, kan ik het altijd terugsturen.”*

De piot haalt de linker laars uit de doos en bestudeert hem aan alle kanten. *“Eerlijk gezegd, het is niet echt mijn ding,”* besluit hij voorzichtig en legt de schoen terug.

“Geen probleem,” zucht *Mijn Grote Liefde* terwijl ze onmiddellijk de handel opbergt en de verpakkingsfolie

terug sluit, “*Ik kan ze terugsturen. Ik stop op weg naar 't werk wel aan het postpunt.*”

Even monter als altijd haspelt zij de rest van haar ochtendritueel af en spoedt zich vervolgens naar *De Factorij*. De piot geniet nog even aan de ontbijttafel van een kopje koffie.

De zucht van *Mijn Grootte Liefde* echoot in zijn hoofd. Was de ademtocht ingegeven door een opluchting doordat een netelig probleem (“*Zal het passen? Moet ik het terugsturen?*”) ondubbelzinnig opgelost is? Of is het een uiting van droefheid omdat ze terug naar af is (“*Dzju, het is zijn ding niet. Merde, nu heb ik nog altijd geen cadeau.*”) Dat is hem niet meteen duidelijk.

Na wat piekeren schudt de piot de duistere gedachten weg.

Eigenlijk heeft hij nu reeds een schrikwekkend wondermooi, nooit eerder aangeboden en vrij uniek geschenk gekregen. Meer dan een maand voor zijn eigenlijke verjaardag heeft *Mijn Grootte Liefde* diep nagedacht over wat zij hem dit jaar zal toestoppen. Als dat geen schitterend cadeau is, dan weet de piot het ook niet meer.

Zijn jaar kan niet meer stuk.

22 januari 2022